

Van het bestuur

Harrie Theunissen

Als nieuw bestuurslid mag ik voor deze uitgave van het blad *De Tuinbaas* mijn eerste bijdrage leveren, best spannend. Van een redelijk 'onzichtbare' plaats schuif ik op naar een meer zichtbare plaats, immers langs de lijn is het voor de meesten van ons comfortabeler dan ervoor, we zijn meer doeners dan praters, met een schat aan informatie opgeslagen in ons hoofd, opgebouwd uit kennis en ervaringen op onze mooie werkplekken.

Als tuinbaas ben ik net zoals velen gestart met een voorliefde voor plant en dier. Op erg jonge leeftijd kweekte ik al zomerplantjes, verbazingwekkend vond ik het hoe mooi het was om uit een zaadje een plantje te kweken. En te zien dat een plantje kwetsbaar leven is. Bij te veel of te weinig water gaat het mis, net als bij te veel of te weinig voeding. Niet te vergeten de temperatuur en de hoeveelheid licht. Wat heb ik geëxperimenteerd, getimmerd en geknutseld om goede resultaten te bereiken, en het is nooit meer gestopt. Nu werk ik in het groot, de plantjes zijn bomen en struiken geworden. De sloten van 100 jaar geleden, bedoeld voor waterafvoer, zijn nu met behulp van een sluisje geschikt voor aanvoer en afvoer of voor het vasthouden van water. Ik leerde wat te veel mesten voor milieuschade geeft en wat het met planten doet. Net als grondverdichting, bodemleven en heel veel andere belangrijke elementen die nodig zijn voor gezonde landgoederen of klimaatstress.

Tijdens onze studiedag op Landgoed Singraven, waar we elkaar weer hartelijk mochten begroeten, werden met elkaar mooie onderwerpen besproken en meningen gedeeld. De verschillen tijdens de lockdown waren groot. Sommige landgoederen waren totaal gesloten voor publiek, je hoorde dat daar de natuur- en de dierenwereld zich in een rap tempo aan het herstellen waren. Terwijl de landgoederen die

open waren, vervuild raakten met afval van dagjesmensen. De fauna en flora werden hierdoor totaal verstoord.

Een tuinbaas moet wel heel flexibel zijn om voor ieder probleem een oplossing te zoeken, we helpen elkaar daarbij door kennis te delen. Onze kennis is vaak zo breed dat we het vanzelfsprekend vinden uit liefde voor ons mooie vak. We werken met leven onder alle omstandigheden van het klimaat en moeten ook nog eens beslissingen nemen over alles wat dagelijks op ons pad komt. Een tuinbaas heeft personeelszaken, beheer, budgetten, boekhouding, planning, communicatie en nog veel meer taken onder een pet, waar in andere beroepen deze taken beheerd worden door meerdere afdelingen. Er komt veel op ons af. Het klimaat dwingt ons tot creatieve oplossingen en ingrepen. Het belang van bodemleven, verdroging, creatief omgaan met uren om budgetten te beheersen. We moeten kunnen communiceren met de landgoedeigenaren en externe partijen voor vernieuwing of behoud, bijsturen, plannen, onderhoud in verband met veranderend klimaat. We moeten onze doelen vasthouden om landgoederen voor de toekomst te behouden. We moeten vooral kennis delen en lekker 'eigen' wijs zijn want tenslotte kennen wij ons eigen tuintje het beste, vaak beter dan de landheer of eigenaar die wij moeten overtuigen dat sommige wensen gewoonweg niet kunnen. Dit door goede onderbouwing en door in het oog te houden wat de toekomstvisie op lange termijn zal zijn.

Dit alles maakt ons een bijzondere vereniging van mooie mensen met ieder een eigen verhaal. Het maakt me blij dat ik mag behoren tot deze gepassioneerde tuinbazen en ik ben zeer vereerd om deel te mogen uitmaken van het bestuur.

Glorieuxpark

